

искажи за мене на Фараона, и извади ме изъ тоа домъ.

15 Понеже воистиннѹ откраденъ быхъ изъ землата на-Евреите: и тѣка пакъ, не сторихъ нищо што да ме твратъ (у том) ровъ.

16 И понеже видѣ началожитнико че това истолкованіе (веще) добро, рече на Иосифа: и азъ (видѣхъ) въ соновидѣніето ми, и ето три тавла бѣлы на главата ми:

17 И въ най горната тавла (веща) ѿ сичките частіа на-Фараона, уготовенни съ хѹдожеството на-хлѣбника: и птицыте ядеха ги изъ тавлата ѿ горѣ на-главата ми.

18 А Иосифъ отговори, и рече: истолкованіето това (е) немъ: трите тавлы сж три дена:

19 Послѣ ѿ три дена, Фараонъ ще отдигне главата ти ѿ горѣ ти, и тебе ще шкеси на дърво, и птицыте ще изедатъ плотьта твоя отъ горѣ ти.

20 И третіатъ день, день на-рождеството Фараоново, направи (Фараонъ) гозбъ на сичките си рабы, и бездigna главата на-началовѣнослужителя и главата на-началожитника междѹ рабыте си (сирѣчь):

21 И началовѣнослужителькаты постави пакъ на вѣнослуженіето мѹ, и даде чашата въ рѣката на-Фараона:

22 А началожитникаты шкеси: каквото имъ истѣлкѹва Иосифъ.

23 Началовѣнослужителько обаче не воспомина Иосифа, но забовари го.